

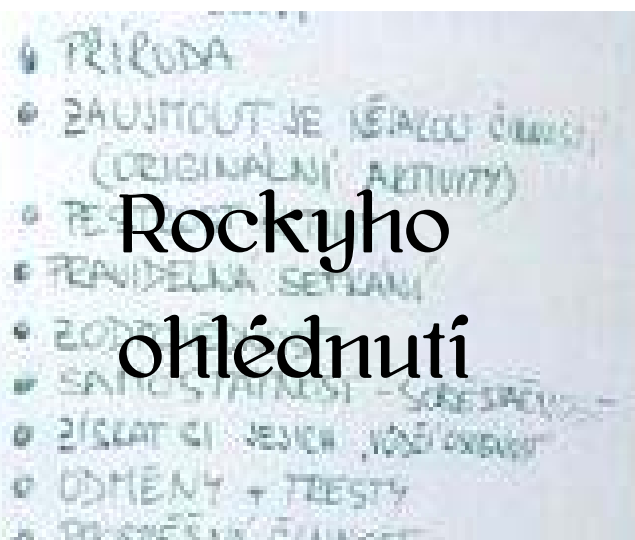
časopis skautského střediska

Blaník

70. číslo

říjen 2010

Rockyho ohlédnutí

Tábory 2010

A DALŠÍ...

OBSAH

SEZNAMOVÁNÍ

Táborová anketa 2010	3 - 5
Who is Who? Rocky	6
Výklad našeho střediskového znaku	7 - 8

INSPIRACE

Casino Las Vegas	9 - 10
------------------	--------

PROBĚHLÉ AKCE

Chorvatsko 2010	10
Sněm	11
Sraz vedoucích	12
Reportáž z blanických oslav	13 - 14
Budování nového světa	15
Hup, Holland, hup	16 - 17
Skautský týden v Taizé	18 - 19
Co si myslím o přepadech	20

UŽITEČNOSTI

Okénko pro roving	21
Okénko výchovného zpravodaje	22
Telegraficky	23

ANKETA Střediskové tábory 2010

Tábory máme úspěšně za sebou, tak se o zážitky z nich podělme i s ostatními! Oddíly našeho střediska odpovídaly na následující otázky:

1. Kolik dětí a kolik vedoucích se tábora zúčastnilo?
2. Jakou jste měli etapovku?
3. Zajímavost z vašeho tábora...?
4. Link na fotky z tábora na webu...?

Mayové

1. 13 dětí a 6 vedoucích (plus Utahové a jejich vedoucí)
2. Etapovka byla na téma hledání bronzového pokladu a putování přírodou, podle knihy Bronzový poklad od E. Štorcha.
3. Druhý týden skoro celý propršelo, i přesto se etapovkus a program dařilo realizovat; na návštěvní den už bylo reprezentativně nádherně, jako by tak bylo celou dobu, avšak důkazem počasí zůstala totálně rozbahněná táborová louka.
4. <http://168mayove.rajce.idnes.cz/>

Etapovka Mayů a Utahů

Utahové

1. 14 dětí a 4 vedoucích
2. Etapovka byla indiánská a tomu odpovídala i závěrečná luxusní hra.
3. Někteří kluci u táboráku skládali sliby - máme čtyři nová vlčata a tři nové skauty.
4. Fotky z tábora zatím nejsou k dispozici, lze shlédnout fotky Mayů, se kterými jsme byli na táboře společně.

Dobromysl

1. 27 dětí a 7 vedoucích
2. western
3. Klasická táborová jídelna se nám letos proměnila v saloon, kam jsme přicházely „lítačkami“ a na barových židlích mohly i vysedávat u baru.
4. <http://jdem.cz/hjt28>

Etapovka Dobromyslu

Inkové

1. 14-15 dětí a 5-7 vedoucích
2. Starověký Řím
3. Na konec tábora přijela banda lidí v obrněném transportéru a jezdili nám po tábořišti do čtyř do rána.

Říčany

1. 35 dětí (z toho 8 malých pouze týden) a 11 vedoucích

2. Etapovka byla podle knížky *Stráž na psí skále* od Eduarda Fikera - děj zasazen mezi rančery na divokém západě, hlavní hrdina, patnáctiletý chlapec Illy, objasňuje spolu se psancem Quinnem záhadnou smrt svého otce. Přitom vyjde najevo, že zlý správce Malt navíc okrádal rodinný ranč. Napínavé, jde i o život.
3. První týden ze čtvrtka na pátek se přehnala větrná smršť (downburst či tornádo) a pokosila les vedle louky. Tábor byl proto přerušen a zbourán a druhý týden pokračoval v klášteře v Zásmukách.

Statečná srdce

1. 26 dětí a 10 vedoucích
2. Etapovku jsme měly volně podle knížky *Žlutá růže – Šargo ruža*. Příběh vyprávěl o maďarských cikánech, sestřích Marice a Soffi, které vyrůstaly u hostinského mimo svůj cikánský rod a dvou socích vlásce Sándorovi a Ferkovi. A nebyly bychom to my, kdyby etapovka neskončila pořádnými cikánskými zasnubami (Mari-ka) a těhotenstvím (Soffi). ☺
3. Už podruhé za námi přijel pan farář a měly jsme nádhernou mši uprostřed lesa.
4. <http://statecnasrdce.rajce.idnes.cz/>

Etapovka Statečných srdcí

Havrani

1. 10 dětí a 4 vedoucí
2. podle knížky *Úžasná zeměplocha: Muži ve zbrani*

3. Z puťáku po 80 km došli skauti na tábořiště Tyrolský srub, klíče jsme ale měli domluveny až na neděli. Asi 5 minut po příchodu k tábořišti začalo pršet, takže poslední noc strávena v příjemném lijáku. Jinak počasí super, týden po nás už byly v oblasti povodně.
4. <http://picasaweb.google.cz/137havrani>

Protěž

1. 59 dětí a 15 vedoucích (ovšem vedoucí nebyli v tomto počtu přítomni neustále)
2. Král Artuš a rytíři Kulatého stolu
3. Actimel večer chutná, ráno pomáhá.
4. <http://jdem.cz/hjt59>

Etapovka Protěže

Modrý klíč – světlušky

1. 14 dětí a 5 vedoucích
2. Děti z Bullerbynu
3. Na táboře panovala velká obliba převleků na děti z Bullerbynu a hrály jsme vybijenou o všech možných chvílích.
4. <http://jdem.cz/hjt38>

Modrý klíč – skautky

1. 13 dětí a 7 vedoucích
2. *Hobit*
3. Celý tábor byl postaven jako Hobitín - malinký, kulatý, všechno do sebe zapadalo. Každá skautka měla své trpasličí

jméno (a četlo se o ní v knížce). Jeden den skautky (trpaslíci) strávily na stromech, když utíkaly před zlými vrrrky, jindy se chystaly spát všechny společně pod hvězdným nebem a místo toho utíkaly před pavouky. Poprvé jsme měly tábor skautky a světlušky zvlášť, ale navzájem jsme se navštěvovaly a hrály si spolu.

4. <http://jdem.cz/hjt48>

Keya

1. 31 dětí a 8 vedoucích
2. Naše etapovka se moc nedá shrnout do jednoho sousloví, takže... Šlo o to, že se po světě začala šířit epidemie a děti se snažily získat během tábora „suroviny“ a návod na přípravu účinného léku.
3. Zajímavost letošního tábora byla, že nevařilo pár vedoucích jako obvykle, ale vařilo se po družinkách – vždy vařila družinka, která zrovna měla službu se svým vedoucím. Občas to bylo velmi zajímavé. ☺
4. <http://vaseksixta.rajce.idnes.cz/>
<http://veverka983.rajce.idnes.cz/>

Etapovka Keyi

Scarabeus

1. 20 dětí a 8 vedoucích
2. Celotáborovou hru jsme měli na téma Hobit - děti byly trpaslíci, kteří se pokoušeli s Hobitem dojít až k pokladu,

který hlídal zlý drak Šmak, nakonec se utkali se skřety a vše dobře dopadlo.

3. Téměř celý tábor jsme měli krásné počasí - až na nesnesitelné vedro. Postavili jsme si hokej (namydlená plachta). Každoroční zajímavostí je kuří nožka – 2 stany postavené na konstrukci, ve které je nářadák. Další zajímavostí je bar – hospůdka, kterou máme každý večer – mimo pití, které si mohou děti zakoupit, probíhá vyhlášení jednotlivých etap a další program – hry a soutěže.
4. <http://scarabeus20.rajce.idnes.cz/>

Etapová hospůdka Scarabea

Kunratice

1. 23 dětí a 10 vedoucích
2. Táborovku jsme měli podle knihy (spíš podle filmu podle té knihy) Barva Kouzel od Pratchetta.
4. Ještě nejsou, ale přibudou na <http://www.kunratice.blanik.info/rok2010.php>.

Rockyho ohlédnutí k hoře Blaník

Jak se ti žije po střediskovém sněmu?

Připadá mi to jako velmi dlouhá doba, kdy jsem na střediskovém sněmu předal vedení Blaníku do nových rukou. Jsem moc rád, že nové vedení je aktivní – konkrétním příkladem byla třeba oslava výročí střediska 26. 9., která se dle mého moc povedla. Řízení takového kolosu, jako je Blaník, není žádná legrace a ideální je to v týmu. Jsem moc rád, že se podařilo najít nový tým. Já si teď užívám funkci skautského důchodce. Vypadá to však, že dočasně. ☺

Co se ti za dobu tvého vůdcování nejvíc po- vedlo?

Co se nejvíc povedlo? Těžko říct, jak to pojmenovat. Možná to, že ti, kteří v Blaníku v té době byli, si odnesli prima prožitky a získali do dalšího života užitečné dovednosti. Možná taky to, že se podařilo dát dohromady tým lidí, kteří to středisko vedli se mnou (bez něj bych to určitě devět let nedělal).

Jestli se ptáte na nějakou konkrétní akci: dá se říct, že v každém období to bylo něco jiného. Nejdříve byl vrchol Výsadek, pak jsem byl moc nadšený z Blanických her a nakonec největším počinem našeho snažení byl Řemřich. Myslím, že to množství mladých vedoucích, které tyhle čekatelky středisku vyprodukovaly, moc pomůže jak středisku, tak i jeho oddílům.

Co ti bude chybět?

Chybět mi bude nadšení při přípravě střediskových akcí a všechny ty obličeje, co jsem je viděl každý měsíc na střediskovce a střediskových akcích. To byla moje mzda, za kterou

jsem pro středisko pracoval.

Kam teď investuješ ušetřenou energii? Budeš se ve skautingu na něčem i nadále podílet?

Když nepočítám své působení v grantové komisi Pražské rady Junáka, rád bych získaný čas věnoval ORJ (obvodní radě Junáka) v Praze 4. Myslím, že tam mohu být něco platný. A taky bych se chtěl pokusit přispět k rozjetí nového vůdcovského kurzu. Bylo by to dle mého pěkné pokračování Řemřicha.

Co jsi začal a je na Georgovi, aby to do- končil?

Velkou výzvou je dokončení klubovny v Modřanech. Tam se nám nedařilo úplně tak, jak jsme si představovali. Tak snad tomu nová krev pomůže. Ono se ale dá říct, že v Blaníku nikdy není hotovo. Pořád jsou nějaké nové vize a plány. ☺

Řemřich 2009

Přání středisku...

Počet členů dlouhodobě vypovídá o tom, jak se daří. Měli jsme původně cíl dosáhnout pětiset registrovaných členů. To se nám nepovedlo (i když jsme se dost přiblížili na 477). Tak bych chtěl popřát Blaníku dosažení této mety. A taky zachování jedinečnosti, kterou v sobě Blaník ukrývá. Mluvil o ní Edy na oslavě střediska, když říkal, že kombinace skautingu a křesťanství je to jedinečné know-how, které má v sobě naše středisko. Tak ať mu to vydrží!

- Rocky -

Výklad našeho střediskového znaku

Článek z prvního čísla časopisu Blaník (březen 1990).

Proč jsme středisko Blaník?

Odedávna jsme jezdili jako skauti na výlety a tábory pod Blaník. Jsme tedy Blaník, protože víme, jaké jsou u nás tradice a co to znamená být členem v Blaníku.

Jméno Blaník pochází ze staročeského slova „blaně“, což znamená vlhkou louku nebo pastvinu.

Na vrchu Velkého Blaníku stával knížecí, později královský hrad stejného názvu, který již dávno zanikl. Dnes na jeho místech stojí rozhledna.

Blaník je symfonický obraz od Bedřicha Smetany z cyklu „Má vlast“.

Blaník je horský masiv nad řekou Blanicí u městečka Vlašimi nedaleko vesničky Louňovice.

Na Malém Blaníku stávala kaple sv. Máří Magdalény, kterou zrušil císař Josef II. Dnes už je v ruinách. Pod kaplí žil kdysi v jeskyni poustevník.

Pověst o družině sv. Václava, která spí v nitru bájně hory, byla často vyslovována, když našemu národu bylo nejhůře.

Ze „Starých pověstí českých“ od A. Jiráska se dovídáme o proroctví slepého mládence, který o Blaníku a jeho rytířích věstil císaři Karlu IV.

Blaník je také velice dávná minulost. V pozdní době bronzové zde stávalo ne příliš rozsáhlé hradiště osídlené mohylovým národem, který dnes řadíme do kultury Haštalské.

Pamětní kámen je umístěn jako jeden z mnoha (např. hory Řípu) v základech Národního divadla.

1.

Symbol kruhu znamená: *Každý den obnovuj svůj život správným předsevzetím.*

Celková kompozice symbolu je vestavěna do kruhu, který je odvěkým znamením neustále se měnícího a obnovujícího života. Pro nás to znamená, že špatným a nepovedeným dnem nic nekončí, ale teprve znovu v dobrém může začít. Proto si vzájemně máme dávat důvěru a společným úsilím, i když se na počátku leccos nedaří, mít víru v naplnění opravdového života.

2.

Nebe a zem: *Měj čisté svědomí a nebuď lhostejný.*

V kruhu jsou dvě plochy, jedna nebe a druhá zem. Ta symbolizuje Blaník. Nebe je tu výzvou, abychom pamatovali na vyšší hodnoty, než ty, které se nám někdy tak lacino nabízejí. Nebe, když je bez mráček, tak jako čistým svědomím, vidíš jím hluboko, stejně do vesmíru jako do sebe.

3.

Bílá a tmavozelená: *Pečuj o druhé jako o sebe, dávej první a ber poslední.*

Druhá plocha je v ostrém kontrastu od bílé temně zelená. Jako vyjasněná obloha a lesy porostlý Blaník. My víme, že je to dnes chráněná přírodní oblast. Zde by se mělo říci: Člověk se vyvíjí jen tehdy, když něco chrání, když se zlovolně nad druhé nebo nad něco nepovyšuje. Špatní hospodáři jenom po zisku prahnou a bezohledně lesy kácí a těží a při tom si říkají: „Po nás ať přijde třeba potopa“. Dobří hospodáři škůdcem napadené dřevo z lesa vyřezávají, aby k tomu novému, co roste, mohlo životadárné světlo. I z toho si

můžeme vzít příklad. Pečuj tím, že se zabýváš u sebe všech ošklivostí.

4.

Hora Blaník: *Snaž se uvidět srdcem jen to podstatné. Chraň přírodu, slabšího a spravedlnost.*

Blaník není samojediný vrch. Je to horský masiv ve středních Čechách, jako srdce v těle. Tvoří ho Velký a Malý Blaník, Kondracká hora a Křížová Hůrka, ale ty na našem symbolu nevidíme. To proto, abychom věděli, že je důležité vidět, jen to podstatné, které nevidíme očima, ale srdcem. Blaník zde stojí jako otec nebo matka, když za sebou schovávají milované dítě před nebezpečím. To nás zavazuje k bdělosti chránit slabší a malé. Být k sobě ohleduplní a lépe si rozumět, abychom mohli vytvořit takovou jednotu, jakou vidíme na našem symbolu. Být takovým základem pro náš národ, jako je kámen přivezený z Blaníku a vložený do základů národního divadla.

5.

Rytíř: *Bud' ušlechtilý, poznávej pravdu a stůj vždy za svým daným slovem.*

Do hory je vkomponovaný symbol rytířství. Ten představuje kolčí helm, což znamená rytířskou přilbicí, tolik oblíbenou v Čechách za dob, kdy se skutečná šlechta nemusela přísahat, ale kde stačilo kvíře prosté dané slovo. Kdy síla měla svůj pevný mravní řád a vždy neochvějně stála na místě své věrnosti, i když hrozba někdy byla veliká.

6.

Klenot křížová lilie: *Překonej sám sebe, buď ochotný, přívětivý a odpouštěj druhým.*

Na přilbě je znamení křížové lilie, tomu se říká klenot. Lilie je prastarý heraldický symbol, který znamená mravní čistotu i ušlechtilost. Dobře víme, jak těžké je v dnešní době mezi sebou čistotu obhájit a udržet. Když jsou s něčím potíže, tak lidé říkají: „S tím je kříž,“ protože to je znamení výkupné bolesti, naděje a lepšího života. Někdy sami poznáme tu hrůzu, když se před nás postaví jako v době ledové mamut vlastního sobectví.

7.

Směr, kam klenot svým hrotem ukazuje: *Hledej vždy cestu dobra a věř, že s ním i přes všechny prohry, které tě na cestě potkají, zvítězíš.*

Rytířský klenot jako magnetická střelka na kompasu ukazuje vždy k severu, tak jako naše křížová lilie svým hrotem směřuje k vrcholku hory. Vzpomeňme si na to, co nám říká E. T. Seton v příběhu „Stoupání na horu“. Jen jediný chlapec v obtížné zkoušce moudrého náčelníka obstál. Jak měl své vítězství do očí vepsané jako úžasné poznání, které se nemusí chlubit a předvádět různými důkazy. Ale svou zdatnost a bystrost po vši té námaze a těžce zdolaných úkolech považuje za svoji samozřejmost. Domnívám se, že štěstí, které mu jiskřilo z očí, pramenilo z veliké vůle, samotné volby poslušnosti, dobra a opravdovosti. Jít stále výš, umět každý okamžik setkání povyšovat.

- Dali -

krizovatka.skaut.cz

Casino Las Vegas: námět na trochu netradiční táborové odpoledne a noc

Začalo to celkem nenápadně - děti si vylosovaly postavu, do které se měly stylizovat. A tak se táborové náměstíčko za chvíli hemžilo zajímavými lidičkami jako kapsářka matka Brownová, páter Leoš Smith nebo švihácký tenista Brown jr. Nechyběla modelka, detektiv, tanečnice, bezdomovec ani řádová sestra. Někteří patřili ke dvěma hlavním rodinám Brownů a Smithů.

Vsadíte si u nás?

Kam se všichni tito lidé chystali? Přece na otevření velkého casina slečny Mitzi! Ta také za chvíli mezi děti přišla, aby je pozvala a rozdala každému jako dárek na uvítanou 20 USD. Táborová kuchyň se úplně proměnila - objevil se bar, který obsluhovaly zručné Sue a Susan, ruleta, karty, pohárky i kostky a samozřejmě Juke box (vhod' peníze, kytaristky ti zahrají, co chceš). A rozjela se velká hra. Kdo vyhrával, mohl si kupovat na baru dobré jídlo a pití nebo pokračovat ve hrách. Kdo měl spíše štěstí v lásce, mohl si vystavit směnku třeba na to, že umyje někomu po obědě ešus nebo že zatančí sólo a získat za to z banku určitý finanční obnos. Bohatší si mohli směnky samozřejmě kupovat a využít všech výhod, které nabízely. Ale ani to nebylo všechno:

v polovině programu vyhlásila báječná slečna Mitzi, že se začnou prodávat také pouťová štěstíčka. Ač již někteří byli téměř švorc, štěstíčka šla skutečně na dračku. Avšak každá zábava musí ale jednou skončit, a tak i slečna Mitzi ukončila program a my museli jít spát. Škoda, bylo to fajn!

Slečna Mitzi a Hercule Poirot

Jenže uprostřed noci najednou přišla slečna do týpek starších dětí ještě jednou, tentokrát s úžasnou pozvánkou na VIP párty! Na kostýmy se dalo v noci vykašlat (obsluhující vedoucí to dohnaly) a zábava mohla začít znova. Tentokrát nás čekalo několik novinek. Kromě welcome drinku a divokého tance, který se téměř okamžitě rozjel, nás provázelo sázení. Myslíte, že jedna z vedoucích snědla dvoucentimetrového mravence, jiná vydala CD, další kandiduje na střediskového hospodáře a ještě jiná se bude po prázdninách vdávat? Tak vsadte, na kolik máte a na kolik si troufáte!

Ani sázky však nebyly vrcholem večera. Ten přišel až skutečně nakonec. Velkolepá dražba o skvělé ceny - vyhrát se dala třeba wellness hodinka (zahrnující manikúru, pedikúru, účes, popř. sestřih vlásků), poukázka na první místo ve všech frontách na jídlo, šlehačkový dort a poukázka na jedno zproštění ranního mytí v potoce. Jako zlatý hřeb se dražila poukázka na mytí ešusu,

hrnečku a příborů od vedoucích až do konce tábora. Boj o hlavní cenu byl skutečně urputný a nervy vedoucích zvláště napjaté, když se losovalo, které dvě budou oněmi šťastnými myčkami.

Ruleta se slečnou Laurou

Netradiční program se líbil (podle pozdějšího hodnocení) všem dětem a hodně na něj vzpomínaly až do konce tábora. Takže pokud se budete chtít skutečně pobavit, doporučujeme casino k ozkoušení.

- Miramis, Statečná srdce -

Chorvatsko 2010 alias mix Protěže a Keyi u moře v Biogradu

Poslední týden letošních prázdnin se deset vedoucích z Protěže (včetně Kosti z Keyi) rozhodlo, že je na čase odpočinout si od českých luhů a hájů a strávit společně několik dní relaxem a válením se u moře. Jako správní Češi jsme vyrazili do Chorvatska a jako správní skauti jsme jeli vlakem, ti nejdrsnější z nás dokonce stopem. Vyrazili jsme tzv. „na blint“, což znamenalo, že jsme měli volnou ruku ve výběru místa i ubytování.

Trochu lepší rybník

Zakotvili jsme nakonec v Biogradu na Moru (městečku kousek pod Zadarem) a začal týden naprosté pohody, slunce, opalování na pláži, zmrzlin (doporučujeme „Floridu“, ta byla rozhodně nejlepší), večerních procházek po pobřeží, lovení ryb, hraní pokeru s kartami od místních Vietnamců, skákání z lodi a šlapadla se skluzavkou a spousty dalších akcí, kterými jsme si zpestřovali společně strávený čas. Za sebe (a snad i za všechny ostatní) můžu říci, že jsme si skvěle odpočinuli a načerpali síly do dalšího školního i skautského roku. Díky všem, bylo to supr!

- Verča, Protěž -

Relax

Sněm

V podvečerních hodinách úterý 5. října se v klubovnách v Ořeší sešlo okolo padesáti lidí ve skautských krojích. Téměř polovina z nich byla z Blaníku, ale všechny spojovalo to, že patří do junáckého okresu Praha 4. Stejně tak, jako středisko spojuje oddíly, dává jim prostor ke vzájemné spolupráci a snaží se jim pomáhat v jejich činnosti, spojuje střediska okres. Po střediskových sněmech, kde bylo zvoleno nové vedení středisek, se tedy právě tento den sešel sněm okresu Praha 4.

Bratr Rys

Mezi dobrovolníky z Blaníku, kteří se starali o pohodlí našich žaludků a delegátů jednotlivých středisek zde byl také jediný kandidát na nového předsedu okresu. Kandidát nám všem dobře známý – do nedávné doby vůdce Blaníku – Rocky. Právě do jeho rukou předal vedení okresu Rys, kterého rovněž dobře známe z návštěv táborů a mnozí z nás i z Řemřichu.

Rys krátce shrnul, co se mu za poslední tři roky, kdy na okrese pracoval, povedlo, co považuje za důležité pro jeho fungování a také poděkoval všem, kteří se na vedení podíleli. Nemálo z nich je právě z našeho střediska!

Po úspěšné volbě do všech míst, která je třeba obsadit, se slova ujal nový předseda okresu, který jmenoval další potřebné funkce.

Kdo si myslel, že si náš bývalý vůdce střediska bude užívat zaslouženého klidu, ten se mýlil. Naopak mu můžeme popřát hodně štěstí v nové pozici a těšit se na spolupráci Blaníku a okresu, která snad bude ještě lepší než doposud a hlavně k dobru oddílů a jejich členů.

- Minitú -

NÁŠIVKY

U Minitú jsou k zakoupení nášivky Blaníku na šátky, košile a kamkoliv jinde za 20 Kč/kus - je jich dost pro všechny, tak se Minitú ozvěte!

Sraz vedoucích

V sobotu 25. 9. proběhl střediskový sraz vedoucích. Vše začalo kolem druhé hodiny odpolední, kdy se modřanská klubovna zaplnila vedoucími z různých oddílů. Bylo nás zhruba dvacet.

Asi po půl hodině řekl George, abychom se rozdělili podle oddílů. V každém pak dal všem vedoucím vybrat odborku, kterou by nejraději dělali. Na výběr byl duchovní život, sportovec, kutil a umělec. Potom jsme se všichni přeskupili podle vybraných odborek. O duchovní život byl sice poněkud menší zájem, ale nakonec se mezi sportovci, kterých bylo nejvíc, našel dobrovolník, který se obětoval a doplnil řady oslabeného týmu.

Od George jsme se dozvěděli, že si zahrajeme hru zaměřenou na procvičení (nebo získání) znalostí o historii a současnosti střediska. Do každé skupinky byla přidělena mapka s vyznačenou trasou, ale cesta byla precizně ofáborkována, a tak mapy ani nebylo zapotřebí. Všímavým jedincům (všem) došlo ještě před nahlédnutím do oné mapky, že náš cíl jsou Krčské klubovny. Vyšli jsme se na cestu odesílání v několikaminutových intervalech. Na naší trase bylo pět stromů označených speciálními zelenými fáborky. U každého z nich byly ukryty dvě otázky týkající se střediska. Otázky nebyly jednoduché. Některé byly přímo nelehké. Například otázka: „Podle jakých zásad se řídil bratr Očko při výchově mládeže?“ s nabídkou odpovědí: „a) zásady Ligy Lesní Moudrosti, b) zásady augustiniánů, c) zásady Dona Bosca“ dala asi velmi zabrat všem. Během chůze jsme se také měli zamyslet nad tím, co nás pálí, ať už v oddíle, nebo ve středisku.

Nakonec všechny skupinky úspěšně dorazily do klubovny Protěže. Zde jsme se občerstvili buchtami a jinými dobrotami, které kdo donesl a poté jsme usedli do kruhu.

Vzhledem k tomu, že mezitím dorazilo několik dalších lidí, málem jsme se tam nevešli. Byl nám dán prostor na prodiskutování toho, co nás pálí, ale asi nikoho nic nepálilo. Nakonec byly během odpoledne sepsány asi tři problémy a každý mohl podat návrh na jejich řešení. Mezitím jsme se navzájem představili. Dále jsme v jednotlivých oddílech předváděli téma etapky letošního tábora, popisovali jeho místo a kreslili naši typickou táborovou aktivitu. Ostatní samozřejmě hádali.

I vedoucí si občas potřebují pohrát...

Po krátké občerstvovací přestávce nás Káďa seznámila s plány blanických roverů a udělala průzkum stavu rovingu v oddílech. Nejdřív jsme se každý šel zeptat někoho z jiného oddílu, kolik mají roverů, jaký je jejich průměrný věk, jestli jsou to kluci, holky, nebo obojí, jakou mají v oddíle funkci a kolik mají roverských družinek a pak jsme všem řekli informace o nějakém cizím oddíle. Potom jsme různými způsoby ukazovali například kolik roverů u nás v oddíle ví o blanickém rovingu atd. Dále jsme se rozdělili na pět skupinek a sepsali jsme aktivity, které by mohli dělat blaničtí roveři. Po další přestávce jsme hráli různé hry jako kulečník, naprosto skvělé „Time's up!“ a další stolní hry. Nakonec jsme se až na pár lidí, kteří v klubovně přespávali, rozešli do svých domovů, abychom se dobře vyspali na nadcházející den oslav.

Reportáž z Blanických oslav

Když jsem jednou zavítala na webové stránky vašeho střediska, upoutala mě pozvánka na krásné výročí 80 let od založení a 20 let od znovuoobnovení tohoto skautského společenství. O 7. středisku Blaník jsem toho moc nevěděla, a proto jsem si prohlédla podrobněji Vaše internetové stránky, které jsou mimochodem velice povedené; chválím! vaše minulost i současná činnost mě zaujaly natolik, že jsem se rozhodla k vám ze zvědavosti v neděli 26. září 2010 zajet až z daleké domoviny.

Minitú, George, pan Tůma (Gotika) a Robert

Jsem oldskautka, bývalá vedoucí a v současné době se v našem středisku angažuji coby externista k našemu střediskovému časopisu. Poskytuji například rozhovory a odpovídám mladým lidem na to, co je zajímavé. Právě do našeho časopisu jsem napsala krátký článek o vašich podařených oslavách, jichž jsem byla očitým i ušitým svědkem, a ráda bych se i s vámi o něj podělila.

Za pršícího štěstí se v kostele na Habrovce sešly desítky lidí a konala se zajímavá mše s rodinnou atmosférou, celebrowaná usměvavým páterem. Všichni posléze došli nebo se doklouzali do areálu kluboven u rybníčku v Podzámčí. Byla jsem tam poprvé a moc se mi tam zalíbilo. Bylo navíc vidět, že si tamější oddíly daly velikou práci s úklidem. V jedné klubovně, zhruba uprostřed objektu, bych ocenila zejména umytá okna. Na horní řadu sice již nezbyl čas, čistící prostředky nebo

nervy, nýbrž i tak jsem snahu musela ocenit. Ve všech klubovnách byla velice příjemná atmosféra a milí ochotní skauti a skautky, kteří prezentovali oddíly pomocí svých kronik, notebooků, výtvarných počinů, fotografií a potažmo, jak už jsem naznačila, i místností samotných.

V největší klubovně byla mimo jiné krásná expozice celostřediskové historie, doplněná soudobými a dobovými materiály. Kdo chtěl, mohl si prolistovat stará originální čísla Blanických časopisů (ani já jsem neodolala a pro inspiraci jsem si jich štos odvezla domů do Brtnice). Velice zajímavá videa pak běžela na hlavním plátně; byly to klipy z tradičních akcí zvaných Výsadky, kteréžto pro mladší a po dobrodružství toužící bratry a sestry roveři a vedoucí každoročně připravují. Jakýsi Ježek mluvil o tom, jak celou noc pochodoval za tmy v lesích, nachodil desítky kilometrů a měl tedy čas si popřemýšlet o hlubším významu skautingu. Akorát jsem si nebyla moc jistá, zda to nebyla holá ironie...

Edy – Jiří Zajíc

Bývalí členové střediska

Obrovským plusem bylo i delikatesní občerstvení – jsem známá tím, že ráda mlám. Šťavnaté marinované steaky zalahodily mému jazýčku. A mezitím mé slechy zaměstnávaly poutavé přednášky zasvěcených o historii a významu střediska i skautingu v minulém století. Příjemná hudba na závěr byla pro mě dalším milým překvapením, stejně tak jako osobní podání ruky na rozloučenou od samotného vůdce střediska, mimochodem opravdu pohledného mladíka.

Skvělý zvukař Brouk

Blaník je významné středisko a svůj význam si velice dobře uvědomuje. Navíc takto bezchybně zorganizovat tak velkou prezentační akci opravdu vyžaduje celou řadu šikovných lidí. A je na první pohled zřejmé, že o ně zde rozhodně nouze není. Jsou-li blaničtí rytíři alespoň tak schopní jako blaničtí skauti, nemusíme se, až bude národu nejhůře, vůbec ničeho bát!

vaše obdivovatelka z Brtnice

- do redakce zaslal Vopys, Mayové -

Další fotky najdete na:

<http://jdem.cz/hjmg3>

(Hroch)

...a brzy přibudou i na blanickém webu

Občerstvovači

Byla jsem z celého odpoledne tak unešená, že jsem si od jedné velice sympatické slečny u pultíku koupila 70 blanických nášivek, abych je mohla u nás ve středisku v Brtnici rozdávat. A vůbec toho nelituji; je totiž opravdu na co vzpomínat.

*Havel, jeden ze zakládajících
redaktorů časopisu Blaník*

Budování NOVÉHO SVĚTA

Dnes jsem se účastnil jednoho skvělého programu, takové G-mini hry (rozuměj G jako great) a rád bych vám ji trochu přiblížil.

Tedy, hra spočívala v objevování a především v znovuobnovování Nového světa, který byl rozprášen obrovskou katastrofou.

Úderný blanický tým

Hra byla plná všeho, čeho by správná hra pro rovery a rangers, respektive vůdce, měla být. Nechybělo závodění, orientace, strastiplná cesta v tmavém kufru plném lidí ani, a to především seznámení se s novými lidmi a konečně i služ-ba, tj. práce.

Hra byla zajímavá svojí velice propracovanou grafikou, která vypadala (vypadá, kéž by vypadala...) velice realisticky (přikládám pár screenů).

Chrastava

Hrádek

Toho se tvůrcům podařilo docílit právě tak, že na několik vesnic a městeček na severu naší republiky pustili značné množství vody a nechali ji vykonat dílo zkázy. Prostě, seč působivé.

Pokud si tedy chcete zahrát hru, která je časově náročná (minimálně od brzkého rána do pozdního večera), kde jíst budete, až budete mít co a kde, kde budete budovat ztracenou civilizaci a napravovat ztracený řád, určitě do toho jděte. Ujišťuji vás, že večer, až budete usínat, budete mít opravdu skvělý pocit.

Dobrovolníci

P.S. – Bohužel, některé kurzy i nadále nabízejí pouhopouhé beta-verze tohoto projektu. Budeme doufat, že již brzy upgradují na plnou verzi, která se zdá býti smysluplnější.

- Vojta, Černý šíp -

Další fotky a originální článek na Vojtově blogu najdete na:

<http://jdem.cz/hhtb9> (Vojta)

HUP, HOLLAND, HUP!

Goeden dag! [chuden dach]

Tak takhle ponizozemsku jsme se naučily zdravít o letošních prázdninách.

Naše družinka Vlčíata z oddílu Statečná srdce se totiž vydala na společné týdenní dobrodružství v Holandsku, spolu s vedoucími Dorkou a Miramis, které nám to všechno zorganizovaly.

Fotbalová horečka

Vše začalo na Florenci, odkud odjížděl autobus. Usadily jsme se na sedačky a odfrčely přes Německo do námi očekávaného Holandska. Cesta byla poměrně dlouhá, trvala asi 18 hodin, ale cestu nám zpříjemňovala spousta filmů, písničky z rádia a samozřejmě i ochotný steward ☺. Když jsme konečně po dlouhé cestě dorazily do hlavního města – Amsterdamu, vzaly jsme svá zavazadla a přesunuly se na nádraží, odkud nás místní vlak dovezl do menšího městečka poblíž. Odsud jsme se pro změnu svezly holandským autobusem do vesničky Jisp. Zde už na nás če-

kal Nico, nizozemský skautík, který byl o pár desítek let starší než my. S našimi kupami věcí jsme se naskládaly do loděk, Nico nastartoval motor a už jsme pluly po širokém grachtu (holandském kanálu). Po několika minutách se před námi objevil podlouhlý ostrůvek, o který jsme se měly většinu týdne dělit s holandskými skauty, ale každý byl na opačné straně a byla to taková nudle, že jsme o sobě až na pár chviliek ani nevěděly.

Nejely jsme se do Holandska jen tak plácát ke kanálům, ale také obdivovat nějaké historické památky. V Amsterdamu jsme navštívily muzeum Anne Frankové, také třeba květinový trh, dále jsme zavítaly k moři do historického Volendam, i nedalekého Edamu (Eidamu). Potkaly jsme i typické holandské dřeváky a nesmíme zapomenout na holandský sýr, který jsme také ochutnaly. ☺

Kompletní sestava cestovatele

České a řecké vydání Deníku Anny Frankové

Celý pobyt v Holandsku nám zpříjemňovalo (i tak se to dá říct) právě probíhající mistrovství světa ve fotbale, takže jsme se často ocitaly v záplavách fotbalových vlaječek a všude-přítomné oranžové. Co se týče holandské dopravy, tak ta nám zrovna dvakrát nepřála. I když vlastně jak kdy. Na menších nádražích jsme jakožto cizinci neměly šanci sehnat lístky na vlak. Zato jsme se ale párkrát vezly zadarmo nebo za neúplnou cenu (zajímavé bylo porovnávat výši ceny s úspěchem ve fotbalovém utkání

předchozího večera). Pochopit holandský systém placení jízdného se nám opravdu nepodařilo, za stejnou cestu jsme pokaždé platily úplně jinou cenu.

Kamarádky krávy

V tomto týdnu se nám i jednou zatajil dech ☺, a to když jsme s lodičkami málem zabloudily v kanálech a pak přistály na ostrůvku obydleném krávami, které nás neváhaly přivítat (nakonec se ukázalo, že jde jen o ty holandské líné krávy). Jinak naše výprava probíhala poklidně a snad i ještě líp, než jsme si naplánovaly. Není se co divit, že se nám pak po celém tom týdnu vůbec nechtělo na cestu domů...

- Cilka a Pipi, Statečná srdce -

Další fotky najdete na:

<http://vlicata.rajce.idnes.cz/>
(družinková fotogalerie)

Dobrá nálada panovala po celou dobu pobytu

Pár praktických tipů

Webové stránky základny

<http://www.jisp.scouting.nl>

Kontaktní osoba

Nico Groot (pozor, neumí moc anglicky ☺)

Umístění

vesnice Jisp, Wormer, Holandsko

Cena

Nás to vyšlo na týden na cca 3 500,- na osobu + jídlo z ČR.

Cesta

Studentem Agency do Amsterdamu, pak z Centraal Station vlakem do Wormerveeru a odtud autobusem č. 88 do Jisp, De Lepelaar

Možnosti výletů

Pěšky do Zaanse Schans (větrné mlýny, vesnice jako skanzen), autobusem a vlakem do Amsterdamu (určitě stojí za to muzeum Anny Frankové, ale i samotná procházka po městě), autobusem do Volendamu a Edamu (nádherná stará přístavní města, doporučujeme procházku po mořském pobřeží a Volendamské muzeum zaměřené na místní tradici), lodičkama po kanálech - kam se vám zachce, dále je prý hezky v Haarlemu a Alkmaaru, ale tam jsme se už nedostaly.

- Miramis -

Skautský týden v Taizé: intenzivní nakopnutí do života

Ve Francii na jihu Burgundska se nachází malebná vesnička Taizé. Před sedmdesáti lety se tu usadil bratr Roger. Koupil dům s několika přilehlými staveními, přijímal a ukrýval tu válečné uprchlíky a založil ekumenickou komunitu, kterou dnes tvoří přes sto bratři z více než pětadvaceti různých národů. Přijíždějí sem za nimi tisíce mladých lidí z celého světa. A letos koncem srpna jsem se sem vypravila i já společně s několika dalšími skauty z různých koutů České republiky, abychom tu prožili týden s přiléhavým názvem „Scout week in Taizé“.

Na cestu jsme vyrazili ještě dlouho před úsvitem. Napjati a plni očekávání. Vydání napospas všem nástrahám cestování. Odkázání na své komunikační dovednosti a ochotu lidí, které potkáme, nám porozumět. I když nešlo všechno přesně podle plánu, nakonec jsme se šťastně dopravili do hotelu ve Štrasburku. Po krátké procházce, zastihli jsme dokonce světelnou show na katedrále Notre - Dame, jsme strávili příjemnou noc v měkké posteli a ráno zase pokračovali směr Taizé.

Bránou s pěti zvony, vévodící vstupu do celého areálu, jsme procházeli v době večere. Přesto se nás skauti hned ujali. V místě zvaném „casa“ jsme výměnou za přebytečná eura získali poukázky na jídlo a přidělené místo ke spánku. A zanedlouho nás čekala první večerní modlitba.

Chrám smíření ozářený spoustou drobných červených světel. Ikony na stěnách. Bratři klečící uprostřed v prostých bílých rouchách a spousta mladých lidí okolo. Čtení úryvku z Písma v několika jazycích, chvíle ticha a chytlavé písně, které mi ještě dnes znějí v uších.

Modlitby jsou srdcem každého dne – celkem tři: ráno před snídaní, v poledne před obědem a večer až po večeři, aby každý mohl zůstat, jak dlouho potřebuje.

Brzy k ránu je možnost zúčastnit se slavení mše svaté, i když eucharistie se rozdává i potom během ranní modlitby společně s požehnaným chlebem, aby si každý mohl vybrat podle své víry a zvyklostí.

Další součástí programu je biblický úvod. Pro nás ho vedl bratr John, a to nad texty z Janova evangelia doplněnými o úryvky dopisu z Číny. Když domluvil, rozdělili jsme se do skupinek napříč národnostmi, skauti, neskauteři a rozprchlí se po okolí, abychom společně diskutovali o tom, co jsme právě četli a slyšeli, i o tom, co nás zrovna napadlo.

Odpoledne jsme trávili v kruhu skautů. Sešlo se nás lehce přes dvacet, z pěti různých evropských zemí. Trochu nám situaci zkomplikovaly přidělené práce. V Taizé není žádný servisní tým, který by vytvářel technické zázemí. Je tu jen pár dobrovolníků, kteří pomáhají s organizací. Ale jinak je zvykem, že část dne člověk stráví již zmíněnými duchovními aktivitami a část praktickou pomocí. My jsme dostali na starost jednak „být připraven pro jakoukoli práci“ od tří hodin odpoledne, a pak vynášení odpadků od tři čtvrtě na pět, které se většinou stihalo akorát do večere. Z toho vysvitá, že čas ke společnému programu jsme nacházeli jen těžko.

Přesto jsme si stihli vzájemně představit své země a skautské organizace s ukázkou typických písní a her, při kterých jsme si užili spoustu legrace. Nechyběla ani malá ochutnávka národních jídel, kterými jsme si zpestřili nejednu večeři. Jedno odpoledne jsme věnovali přípravě workshopu pro zájemce z řad ostatních účastníků z Taizé.

Chtěli jsme jim zábavnou formou přiblížit, co je to skauting. K našemu překvapení jsme na konci zjistili, že většina z nich už skauti jsou. Tak třeba se příští rok přidají.

Abychom měli ve volných chvílích čím zaměstnávat své mozkové závity, dostali jsme každý na začátku lísteček s několika otázkami týkajícími se propojení skautského života a života z víry. A jednou v podvečer byl čas vyhrazený na to, abychom mohli své postřehy vzájemně sdílet. Bohužel kvůli práci se toho ne všichni mohli zúčastnit.

Po večerní modlitbě jsme, kdo chtěl, vyrazili do Oyaku, jediného místa, kde se smí večer hlučet, a kde je možné koupit si i něco dobrého na zub. Tam jsme hráli, zpívali a tančili až do večerky.

Čas rychle ubíhal a týden se přehoupł do druhé poloviny. Jak bývá v Taizé zvykem, ve čtvrtek probíhají setkání s bratrem v rámci národností – pro nás s bratrem Wojtkem, pověřeným péčí o poutníky z České republiky.

V pátek jsme prožili modlitbu u kříže a v sobotu slavnost světla. Během ní si všichni postupně zapálí svíčku od paškálu a jako při velikonoční vigílii v rozzářeném kostele oslavují Kristovo vzkříšení. Je to poslední večer. Se skauty jsme se sešli ke zhodnocení celého týdne. Na památku jsme dostali malý odznáček na kroj. Naposledy jsme vyrazili do Oyaku a na závěr si zazpívali jak jinak než „We Are The World“.

V neděli už nás čekalo jenom balení, společné slavení eucharistie a loučení. Jak rychle to všechno uteklo a kolik jsme toho stihli prožít. Kolik skvělých lidí poznat. A to jsme ještě netušili, jaká dobrodružství nás potkají cestou domů. Naposled jsme se společně vyfotili, někteří si navzájem vyměnili skautské šátky. A už tu byl autobus, aby nás odvezl na vlak.

Stavovali jsme se ještě na jeden den u moře. Bylo krásně, sluníčko nám přálo a hlavně moře je vždycky nádherné s výhledem do nekonečna a vlnami tříštícími se o pobřeží. Taková pěkná tečka. Možná. Ale

stále to nebylo vše. Ukládali jsme se k spánku v lehátkovém vlaku a už jsme mysleli, že příští noc budeme spát doma. Jenže – šok . V šest ráno nás zburcovalo klepání na dveře. Průvodčí nás vypakovali ven s tím, že dál se nejede. Snad kvůli požáru na trati, ale co se doopravdy stalo, nevím. Francouzi totiž neumí moc anglicky, a my zase francouzsky. Každopádně jsme byli jinde, než kam jsme potřebovali dojet, a jen díky chytrému příteli na telefonu a spoustě drobných náhod, ve kterých si myslím, že má Někdo prsty, jsme se šťastně dostali domů. Naše cesta se tím sice o den protáhla, ale zato jsme se projeli 1. třídou TGV přes Paříž. A to se hned tak nepoštěstí, i když z Paříže jsme toho zrovna moc neviděli.

Co dodat na závěr? Byl to krásný čas, který jsem mohla strávit a jsem za to nesmírně vděčná. Je toho tolik, co mi nějak nově docvaklo a asi těžko bych to dávala do slov. Tolik si toho odnáším – vzpomínky na chvíle strávené s fajn lidmi i v Boží blízkosti, nový elán do života a utvrzení, že má smysl stále znovu začínat, otvírat se Boží lásce a ne-nechávat si ji jen pro sebe. Abychom podle slov Roberta Baden-Powella zanechali svět o trochu lepší.

- Punča, Dobromysl -

Článek byl primárně psaný jako zpráva ze Skautského týdne v Taizé pro Odbor duchovní výchovy. Můžete si ho přečíst také na:
<http://jdem.cz/hhs82>

Co si myslím o přepadech

Chceme si psát dopisy na tábor, dáme si adresy a místo dopisů nás potká nepříjemná devastace tábora. To se stalo letošní léto. A zde pár pocitů a myšlenek, které se nám honily hlavou.

Vždyť to je krásná myšlenka, psát si z tábora na tábor, sdělovat ostatním, jakou hrajeme celotáborovou hru, jak se máme, jak se bojíme na hlídkách a samé další podstatné věci. V červnu to vypadalo úžasně.

Po třídní výpravě jsme se vrátily a tábor (který oficiálně vlastně už neexistoval) byl zdevastovaný – stan zbouraný, plachta kdoví kde, kufry a bedny rozhrabané, hnus a humus (všude). Kdo tu byl? Holčkám se ztratily vlajky z brány. Bezohlednost? Zlý úmysl zdejších venkovanů? Oplátka za ty údajné fošny? Kdo tady o nás vůbec ví? Přijde ten ... (v rámci publikovatelnosti muselo být toto slovo nahrazeno tečkami) v noci znova? Co si vezme tentokrát? Hlídka nic neviděla?

Spousta, spousta otázek se nám honila hlavou, spousta jich byla vyřčena, mnoho hypotéz bylo diskutováno, ale pravdu nikdo z nás neznal. Trochu s obavami jsme všechny zbylé věci přesunuly k holčkám do tábora, u nás se nám již tolik nelíbilo, a čekaly jsme, co přinese další noc.

Až pozdě večer (skoro v noci) přišlo jakžtak nějaké vysvětlení ve formě Lviho telefonátu z Prahy, který zjišťoval, cože se to u nás v noci dělo, že se asi dvě (údajně) utažská telefonní čísla sháněla po místech našich táborů, že nás prý nutně musejí najít.

Nikdy jsem nepochopila, co je na přepadu tak atraktivní, že se stále najde někdo tak „ochotný“ v noci dobrovolně nespát (zvláště těch táborových nocí, kdy každá chvíle spánku

je, alespoň u nás, vyhledávaná), děsit jiné lidi či ničit to, co jiní postavili. Možná to udělá člověku „dobrou image“, když u piva vypráví, jak rozbíral prázdný tábor a vedlejšímu holčímu táboru ukradl vlajky z brány přímo pod nosem. Vztek, beznaděj, peprné nadávky - to byly prvky, které provázely konec našeho tábora. Nejhorší na tom je, že to bylo naprosto zbytečné, protože kdyby „střediskoví bratři Utahové“ měli alespoň kousínek slušnosti, tak se to nemuselo stát a nemuseli byste číst tento článek.

Pro shrnutí, aby si každý pamatoval (týká se táborů MK a ČŠ a všech dalších, které stojí v jejich blízkosti):

Přátelské návštěvy na táborech vítáme s otevřenou náručí.

Přepady, o kterých víme a jsme na nich domluveni, bereme.

Nenadálé noční destruktivní návštěvníky zavrhneme!

- Áňa, Modrý klíč -

---

krizovatka.skaut.cz

Vybubnuj pětistovku pro Afriku!

Pomozte nám a sdílejte videoklip VYBUBNUJ PĚTISTOVKU na školu v Africe! Zapojte se do sbírky Postavme školu v Africe dalším možným způsobem!

Natočte se jak vy nebo někdo jiný bubnuje, nahrajte svoje video na web a pošlete odkaz na stránky projektu „**Postavme školu v Africe**“. Za každé vaše video přibude do projektu 500,- korun na novou školu v Etiopii! Pomozte, když je to tak snadné!

Točte a sdílejte na <http://skolavafrice.cz/>, kde najdete i všechny další užitečné informace.

Děkujeme!

Okénko pro rovering

BLANICKÉ AKCE

Filmy na/šíkmo

(www.sikmina.blanik.info/film)

„Teprve v neštěstí víme, kým jsme.“ Marie Antoinette

Přijměte pozvání na filmové nedělní večery. *Jednou za měsíc, za 20 Kč, vždy od 18.00 v klubovně na Janáčkově nábřeží. Termíny jsou 17. října, 7. listopadu a 19. prosince.*

Více informací najdete i na FB, když budete hledat „filmy na/šíkmo“.

English-evenings

Hi everybody,

I'd like to invite you to English evenings. It's a great opportunity to improve your English, meet some new people and see some, maybe unknown, films.

And what can you see? 12. 10. Juno; 9. 11. Casablanca; 7. 12. Love actually.

We start at 17:00, Janáčkovo nábřeží 47, Praha. The fee will be 20 Kč to pay the projektor and a snack + drink. I will guide you through the whole evening, naturally in English.

INFORMAČNÍ KANÁLY

Blanická roverská mailová konference

Chceš-li se připojit, vyplň krátký formulář (blanik.info/rr/konference)

Roverská sekce na blanik.info

Kdybyste měl kdokoli zájem spolupracovat na vytváření jejich obsahu, ať už po ideové nebo technické stránce, ozvěte se Pifovi: pif@zby.cz

Skupina na FB

Blanický rovering žije i Facebooku. Pokud se chcete přidat, hledejte skupinu “Blanický rovering”.

Časopis Blaník

I v něm mají roveři svou stránku. Takže pokud se k němu dostaneš, najdeš nějaké informace i tam.

CELOSTÁTNÍ AKCE

Skautské tancování

(www.tancovani.skauting.cz)

Od října každý pátek od 18 do 21 hodin, v ZŠ náměstí Svobody na Praze 6. Poprvé 15. října.

Polibek Múzy (www.polibekmuzy.cz)

Všichni múzou políbení autoři mají možnost podělit se o své výtvořky a všem technicky zaměřeným vytrít zrak. *Letos na téma „Ztráty & Nálezy“.* Uzávěrka děl je 31. října.

Žirafa (www.dvojka.cz/zirafa)

Žirafa je zimní setkání rádců, rádkyň, podrádců, podrádkyň a všech dalších, kteří se aktivně zabývají vedením družiny. Zpravidla je čtyřdenní a koná se v termínu pololetních prázdnin a přilehlého víkendu. *Tentokrát tedy 3. - 6. února 2011.* Nejprve se konala Žirafa pouze na Moravě, ale od roku 2005 se koná souběžně dokonce na třech místech v republice – na Moravě, ve středních a západních Čechách. *Přihlašování a přesnější informace najdete v průběhu podzimu na webových stránkách Žiraf.*

Safír (www.rlksafir.cz)

Safír je roverský kurz s „rodinnou atmosférou“ zaměřený na rovering, roverský program, rozvoj osobnosti, tvořivost a inspiraci, pro rovery a rangers (i neskauly) ve věku 17 – 27 let, které láká rovering, chtějí aktivně utvářet činnost kmene, hledají cestu k zajímavé činnosti a chtějí se dále osobnostně rozvíjet. *Uzávěrka přihlášek je 20. listopadu. Kurz samotný probíhá 19. - 27. února a dva víkendy, 15. - 17. dubna a 13. - 15. května 2011.*

ObRok 11 (www.obrok11.cz)

Skautské, respektive roverské, setkání ObRok je určeno pro skauly starší 15 let, tedy pro kategorii roverů a rangers. Můžeš zde potkat více jak 800 lidí z celé České republiky se stejným zájmem a naladěných na společné vlně. *Možnost připojit se k Blanické výpravě je na blanik.info/rr/obrok, kde se také dozvíš více informací, nebo na stránkách FB skupiny.*

- Káďa, zpravodajka pro rovering -
(kadaondrikova@gmail.com)

Okénko výchovného zpravodaje

Jak jste si mnozí jistě všimli, 25. září se uskutečnil sraz všech vedoucích v našem středisku Blaník. Bylo to velmi milé setkání, a protože my skauti bychom si měli z každé akce něco odnést, bylo tomu tak i zde.

Kromě her, vtipných poznámek a dobrého jídla, jsme si vyměnili i několik zkušeností z letních táborů, a to formou pantomimy, slovního popisu a kresby. Aby naše snažení nepřišlo nazmar, vypsala bych zde jen nápady na činnosti na táborech. Pokud vás některý zaujme, stačí kontaktovat daný oddíl.

Etapová (táborová) hra

Černý šíp – Jumanji ► Dobromysl – western
► Keya – smrtící epidemie ► Modrý klíč
a Scarabeus – Hobit ► Protěž – Král Artuš ►
Říčany – Stráž na psí skále ► Statečná srdce –
Cikáni (Žlutá růže)

Zajímavé nebo časté činnosti na tábore

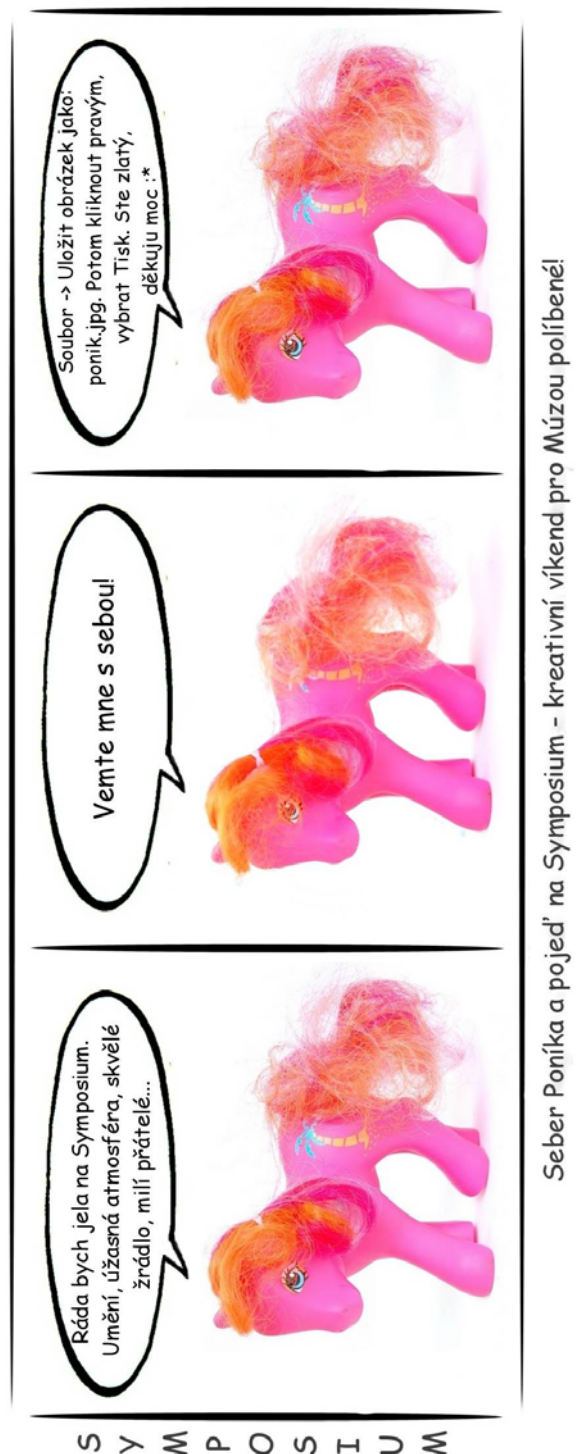
Černý šíp – kování ► Dobromysl – saloon
o poledním klidu ► Keya – případy ► Modrý
klíč – posílání svíčky večer, kdo drží svíčku,
může říct, co se mu ten den líbilo/nelíbilo ►
Scarabeus – obří táborové ohně a posunutý
budíček na 7.30 ► Protěž – házení dětí do
vody ► Říčany – trh ► Statečná srdce – hra
Majáky

- Žlůvka, výchovná zpravodajka -

P. S.: Kdybyste kdokoliv potřeboval poradit s některým vzdělávacím kurzem nebo se zařazením skautských výchovných prvků ve svých oddílech, neváhejte a obraťte se na mě – evazluva@volny.cz.

Pozvánka na POLIBEK MÚZY 2010

(více informací v Okénku pro roving)

Seber Poníka a pojed' na Symposium - kreativní víkend pro Múzou políbení!

Cesta do klubovny

POZOR všichni, kdo jezdíte do kluboven autem, v první třetině cesty od sokolovny podél rybníka se dost podstatně sesunul břeh do potoka a je ne-bezpečí propadnutí silnice... Jezděte proto pomalu a opatrně a hlavně u levého kraje silnice (tedy při cestě do kluboven - zpět po pravé straně) !!!

Pravidla zamykání kluboven v Ořeší a v Oppidu

1. Po odemčení za sebou zacvakneme dveře.
2. V době kdy jsme v klubovně, máme vchodové dveře zacvaknuté.
3. Když jdeme ven či na hřiště, zamkneme na jeden západ.
4. Při odchodu zamkneme na dva západy!
5. Zamykání probíhá bez ohledu na ostatní oddíly – každý má mít své klíče.
6. V případě potíží volejte správcům – Markovi (606 121 520) nebo Jerryemu (725 605 905).

Změny vedení u Protěže a Statečných srdcí

Ve Statečných srdcích a v Protěži se změnilo vedení. Novými hlavními vedoucími oddílů je u Protěže Citron se zástupkyní Verčou a u Statečných srdcí Julie se zástupkyní Chůvinem. Ti samozřejmě nejsou jedinými ve-doucími z těchto dvou oddílů, se kterými se budete potkávat, neboť všem čtyřem stojí za zády mnohačetné úderné týmy. ☺

Madle, Lessi, Markovi a Georgovi (Protěž) a Minitú, Miramis, Ptáčeti, Dorce a Móně (SS) děkujeme za všechno, co pro své oddíly udělali!

Zážitková výuka první pomoci zdarma

ZDrSEM vypisuje pro nadšence pracujících s dětmi a mládeží kurzy první pomoci a prevence (základní kurz s bohatým nácvikem dovedností zachraňujících život, 40 hod) laického zdravotníka rekreačních akcí pro mládež a dospělé (nadstavbový kurz zaměřený na táborovou zdravotnědu, hygienu, administrativu, 40 hodin), školitele první pomoci zážitkovou metodou (nadstavbový kurz zaměřený na hlubší znalosti a metodiku výuky zážitkem, 60 hodin). Kurzy jsou plně hrazené grantem Klíče pro život a jsou akreditovány MŠMT.

První pomoc a prevence

Kurz 1 (dělený, víkendový)

Potvrzení účasti na kurzu: 15.10.2010

První část 22. - 24. 10. 2010

Druhá část 12. - 14. 11. 2010

Kurz 2 (souvěsly blok)

Potvrzení účasti na kurzu: 17. 12. 2010

Termín kurzu: 19. - 23. 1. 2011

Laický zdravotník

Vstupní zkoušení

První termín: sobota 4. 12. 2010, 9 - 18 hod

Druhý termín: sobota 8. 1. 2011, 9 - 18 hod

Potvrzení účasti na kurzu do tří dnů po zkoušení.

První část 4. - 6. 2. 2011

Druhá část: 18. - 20. 2. 2011

Časový harmonogram u všech kurzů

První den 18.30 - 21.00, poslední den 9.00 - 16.30, ostatní dny 9.00 - 18.00.

Další info a nabídka kurzů na www.zdrsem.cz

Časopis 7. skautského střediska Blaník

70. číslo

říjen 2010

E-mail casopis@blanik.info
Web www.casopis.blanik.info
Šéfredaktorka Julie Kochová
Redakce Členové střediska Blaník
Foto na titulní straně Bóža, Dobromysl a Statečná srdce

Díky všem, kteří se podíleli na vzniku tohoto čísla článkem nebo poskytli fotky!

Šéfredaktorka si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

---

*Jdou po mě prohibiční úředníci, pane Corleoni,
potřebuji nutně Vaši ochranu, a mohu Vám nabídnout
zajímavý obchod -*

Říkáš zajímavý obchod... zákony naší rodiny znáš?